

II. TEXTOS EN TRAMITACIÓ

B. PROPOSICIONS DE LLEI

Proposició de llei de proposició de llei orgànica de modificació de l'Estatut d'autonomia de la Comunitat Valenciana en relació a la figura de l'aforament, presentada pel Grup Parlamentari Ciudadanos (RE número 64.349).
Tramitació pel procediment d'urgència

PRESIDÈNCIA DE LES CORTS

La Mesa de les Corts, en la reunió del 30 de maig de 2017, ha acordat admetre a tràmit la Proposició de llei de proposició de llei orgànica de modificació de l'Estatut d'autonomia de la Comunitat Valenciana en relació a la figura de l'aforament, presentada pel Grup Parlamentari Ciudadanos i, a l'efecte de la tramitació, pel Grup Parlamentari Podemos-Podem (RE número 64.349).

D'acord amb els articles 129, 170, 125.2 i 95.1 del Reglament de les Corts, s'ordena la publicació d'aquesta proposició de llei en el *Butlletí Oficial de les Corts* i la comunicació al Consell.

II. TEXTOS EN TRAMITACIÓN

B. PROPOSICIONES DE LEY

Proposición de ley de proposición de ley orgánica de modificación del Estatuto de autonomía de la Comunitat Valenciana en relación a la figura del aforamiento, presentada por el Grupo Parlamentario Ciudadanos (RE número 64.349).
Tramitación por el procedimiento de urgencia

PRESIDENCIA DE LES CORTS

La Mesa de Les Corts, en la reunión del 30 de mayo de 2017, ha acordado admitir a trámite la Proposición de ley de proposición de ley orgánica de modificación del Estatuto de autonomía de la Comunitat Valenciana en relación a la figura del aforamiento, presentada por el Grupo Parlamentari Ciudadanos y, a efectos de tramitación, por el Grupo Parlamentari Podemos-Podem (RE número 64.349).

De acuerdo con los artículos 129, 170, 125.2 y 95.1 del Reglamento de Les Corts, se ordena la publicación de esta proposición de ley en el *Butlletí Oficial de les Corts* y la comunicación al Consell.

Així mateix, la Mesa de les Corts, vista la petició formulada pels grups parlamentaris proponents de la iniciativa, ha acordat, a l'empara de l'article 92.1 del Reglament de les Corts, que aquesta proposició de llei es tramite pel procediment d'urgència.

Palau de les Corts
València, 30 de maig de 2017

El president
Enric Morera i Català

María del Carmen Sánchez Zamora i Juan Ginés Córdoba Cortijo, síndica i síndic, respectivament, del Grup Parlamentari Ciudadanos, basant-se en l'article 21.1 de l'Estatut d'autonomia i en els articles 124, 125, 129 i 170 del Reglament de les Corts, presenten la següent Proposició de llei de modificació de l'Estatut d'autonomia en relació amb la figura de l'aforament a la Comunitat Valenciana perquè siga tramitada pel procediment especial d'urgència.

En compliment del reglament, adjunte a la proposició de llei esmentada els antecedents i l'exposició de motius, perquè les Corts Valencianes s'hi puguen pronunciar.

Palau de les Corts
València, 10 de maig de 2017
María del Carmen Sánchez Zamora
Juan Ginés Córdoba Cortijo

A l'efecte de la tramitació, recolza la proposició de llei el Grup Parlamentari Podemos-Podem.

PROYECTO DE REFORMA DE L'ESTATUT D'AUTONOMIA DE LA COMUNITAT VALENCIANA

ANTECEDENTS

La configuració del sistema democràtic que estableix la Constitució de 1978 com a norma suprema de l'ordenament jurídic espanyol, junt amb l'aprovació de la Llei orgànica 5/1982, d'1 de juliol, de l'Estatut d'autonomia de la Comunitat Valenciana, en el nostre territori, així com els respectius estatuts d'autonomia de les comunitats autònomes, van articular una sèrie de figures jurídiques amb el propòsit de garantir l'exercici adequat de les funcions públiques, com són la immunitat, la inviolabilitat i el fur jurisdiccional de caràcter especial.

La figura jurídica de l'aforament suposa una clara excepció a les normes de competència judicial penal, un privilegi processal que afecta determinats càrrecs públics elegits democràticament, tant d'àmbit nacional com autonòmic. De manera que, en virtut del que s'ha establert segons el vigent Estatut d'autonomia de la Comunitat Valenciana, correspon el coneixement, processament i, si és el cas, juí dels

Asimismo, la Mesa de Les Corts, vista la petición formulada por los grupos parlamentarios proponentes de la iniciativa, ha acordado, al amparo del artículo 92.1 del Reglamento de Les Corts, que esta proposición de ley se tramite por el procedimiento de urgencia.

Palau de les Corts
València, 30 de mayo de 2017

El presidente
Enric Morera i Català

María del Carmen Sánchez Zamora y Juan Ginés Córdoba Cortijo, síndica y síndico, respectivamente, del Grupo Parlamentario Ciudadanos, en base al artículo 21.1 del Estatuto de autonomía y a los artículos 124, 125, 129 y 170 del Reglamento de Les Corts, presentan la siguiente Proposición de ley de modificación del Estatuto de autonomía en relación a la figura del aforamiento en la Comunitat Valenciana para que sea tramitada por el procedimiento especial de urgencia.

En cumplimiento del reglamento, acompaño a dicha proposición de ley sus antecedentes y su exposición de motivos, para que se puedan pronunciar las Corts Valencianes.

Palau de les Corts
València, 10 de mayo de 2017
María del Carmen Sánchez Zamora
Juan Ginés Córdoba Cortijo

A efectos de tramitación, apoya la proposición de ley el Grupo Parlamentario Podemos-Podem.

PROYECTO DE REFORMA DEL ESTATUTO DE AUTONOMÍA DE LA COMUNIDAD VALENCIANA

ANTECEDENTES

La configuración del sistema democrático que establece la Constitución de 1978 como norma suprema del ordenamiento jurídico español, junto con la aprobación de la Ley orgánica 5/1982, de 1 de julio, del Estatuto de autonomía de la Comunidad Valenciana, en nuestro territorio, así como los respectivos estatutos de autonomía de las comunidades autónomas, articularon una serie de figuras jurídicas con el propósito de garantizar el adecuado ejercicio de las funciones públicas, como son la inmunidad, la inviolabilidad y el fuero jurisdiccional de carácter especial.

La figura jurídica del aforamiento supone una clara excepción a las normas de competencia judicial penal, un privilegio procesal que afecta a determinados cargos públicos elegidos democráticamente, tanto de ámbito nacional como autonómico. De modo que, en virtud de lo establecido según el vigente Estatuto de autonomía de la Comunidad Valenciana, corresponde el conocimiento, procesamiento y, en su caso,

representants parlamentaris i membres del poder executiu autonòmic al Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana.

Després de l'assentament i desenvolupament de la normalitat democràtica instaurada dins del territori espanyol i el de la Comunitat Valenciana, ha quedat desvirtuat el fonament pel qual es va concebre una via processal diferent, en atenció a les especials circumstàncies d'ostentar un càrrec públic, mentres que, al seu torn, s'han anat succeint cada vegada amb major freqüència, gravetat i intensitat al llarg dels últims anys, per determinats representants públics, una sèrie de comportaments reprotxables penalment pel nostre ordenament jurídic, especialment els relatius a corrupció política.

Aquesta institució, que es va concebre originàriament com a garantia de la llibertat d'expressió i de no-interferència entre el poder legislatiu i judicial, amb l'actual configuració i consolidació de l'estat democràtic de dret al nostre país, en què els jutges queden vinculats per la llei a l'exercici de les seues funcions, ha esdevingut únicament i exclusivament un privilegi, en trobar-se adequadament tutelada la llibertat d'expressió de qualsevol ciutadà a través de la tutela judicial efectiva. Un estatus que ha propiciat una utilització anòmala i abusiva de la situació processal privilegiada atorgada en atenció al càrrec ostentat per determinats representants parlamentaris i membres dels poders executius, en establir-se unes normes processals diferents de les aplicables a qualsevol ciutadà del carrer a l'hora de respondre a la justícia per la comissió de determinats actes.

La figura de l'aforament, a més de trobar-se qüestionada per la ciutadania, per l'especial tracte processal que suposa i la consonància de la qual amb el principi d'igualtat ha sigut assenyalada i posada en tela de juí per diversos experts en la matèria, així com per diverses associacions de jutges i magistrats, constitueix, al seu torn, una vulneració del pacte de drets civils i polítics quant a la disponibilitat d'una segona instància judicial, pel que fa a aquells casos en què correspon al Tribunal Suprem el coneixement d'una causa penal, fet pel qual s'han rebut diverses advertències del Comitè de Drets Humans de les Nacions Unides.

Aquest badall processal present en el nostre ordenament jurídic, fruit de la inèrcia històrica i que resulta pràcticament inexistent en el dret comparat, ha sigut utilitzat de forma fraudulenta per determinats representants públics amb causes penals obertes contra ells, que s'han mantingut en el càrrec per l'especial tracte processal que comporta, i aquesta situació ha afectat i repercutit en el prestigi del càrrec de representant i servidor públic, de les institucions i del nostre sistema democràtic. La qual cosa ens condueix a reformular dins del nostre àmbit competencial el que s'ha disposat en matèria de protecció als representants parlamentaris de la nostra comunitat autònoma, ja que no té sentit que davant l'accés a la tutela judicial efectiva i la protecció dels drets i llibertats fonamentals arrelgats en la nostra carta magna, aplicables a tota la ciutadania, encara existisca una via aliena a la jurisdicció ordinària per a aquells assumptes diferents de l'exercici normal de les funcions parlamentàries.

juicio de los representantes parlamentarios y miembros del poder ejecutivo autonómico al Tribunal Superior de Justicia de la Comunitat Valenciana.

Tras el asentamiento y desarrollo de la normalidad democrática instaurada dentro del territorio español y el de la Comunidad Valenciana, ha quedado desvirtuado el fundamento por el que se concibió un cauce procesal distinto, en atención a las especiales circunstancias de ostentar un cargo público, mientras que, a su vez, se han ido sucediendo cada vez con mayor frecuencia, gravedad e intensidad a lo largo de los últimos años, por parte de determinados representantes públicos, una serie de comportamientos reprochables penalmente por nuestro ordenamiento jurídico, especialmente los relativos a corrupción política.

Esta institución, que se concibió originariamente como garantía de la libertad de expresión y de no interferencia entre el poder legislativo y judicial, con la actual configuración y consolidación del estado democrático de derecho en nuestro país, en que los jueces quedan vinculados por la ley al ejercicio de sus funciones, ha devenido única y exclusivamente en un privilegio, al encontrarse adecuadamente tutelada la libertad de expresión de cualquier ciudadano a través de la tutela judicial efectiva. Un estatus que ha propiciado una utilización anómala y abusiva de la situación procesal privilegiada otorgada en atención al cargo ostentado por parte de determinados representantes parlamentarios y miembros de los poderes ejecutivos, al establecerse unas normas procesales distintas a las aplicables a cualquier ciudadano de a pie a la hora de responder a la justicia por la comisión de determinados actos.

La figura del aforamiento, además de encontrarse cuestionada por la ciudadanía, por el especial trato procesal que supone y cuya consonancia con el principio de igualdad ha sido señalada y puesta en tela de juicio por diversos expertos en la materia, así como por diversas asociaciones de jueces y magistrados, constituye, a su vez, una vulneración del pacto de derechos civiles y políticos en lo relativo a la disponibilidad de una segunda instancia judicial, por lo que respecta a aquellos casos en que corresponde al Tribunal Supremo el conocimiento de una causa penal, hecho por el cual se han recibido varias advertencias por parte del Comité de Derechos Humanos de las Naciones Unidas.

Este resquicio procesal presente en nuestro ordenamiento jurídico, fruto de la inercia histórica y que resulta prácticamente inexistente en el derecho comparado, ha sido utilizado de forma fraudulenta por determinados representantes públicos con causas penales abiertas contra ellos, permaneciendo en su cargo por el especial trato procesal que conlleva, repercutiendo y afectando negativamente esta situación al prestigio del cargo de representante y servidor público, de las instituciones y de nuestro sistema democrático. Lo que nos conduce a reformular dentro de nuestro ámbito competencial lo dispuesto en materia de protección a los representantes parlamentarios de nuestra comunidad autónoma, puesto que carece de sentido que ante el acceso a la tutela judicial efectiva y la protección de los derechos y libertades fundamentales recogidos en nuestra carta magna, aplicables a toda la ciudadanía, todavía exista un cauce ajeno a la jurisdicción ordinaria para aquellos asuntos distintos al normal desempeño de las funciones parlamentarias.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La figura de l'aforament està prevista en la Constitució espanyola, dins de les garanties dels diputats i senadors, i s'estén com un conjunt de privilegis en l'àmbit penal per a aquests i per al president i membres de l'executiu. Aquesta figura suposa que, dels delictes comesos per aquests, serà competent el Tribunal Suprem, en concret, assenyalant que la responsabilitat penal només els serà exigible davant de la Sala Penal del Tribunal Suprem.

Aquesta figura ve arreplegada de la mateixa manera en l'Estatut d'autonomia de la comunitat, en els articles 23.3 i 31; en aquest primer arreplega que, els diputats, «durant el seu mandat no podran ser detinguts ni retinguts per actes delictius realitzats en el territori de la Comunitat Valenciana, sinó en cas de flagrant delictes, corresponent decidir en tot cas sobre la seua inculpació, presó, processament, si és el cas, i juí al Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana. Fora de tal territori la responsabilitat penal serà exigible, en els mateixos termes, davant de la Sala Penal del Tribunal Suprem. Igualment, gaudiran d'aforament en matèria de responsabilitat civil per actes comesos i opinions emeses en l'exercici del seu càrrec»; i quant al president i als consellers del govern valencià, fa referència l'article 31, que assenyalant que «la responsabilitat penal i civil dels membres del Consell i, si és el cas, la del president, s'exigirà en els mateixos termes que este Estatut determina per als diputats».

Si bé és cert que la figura de l'aforament es justifica basant-se en el fet que aquest privilegi es deu a les elevades i complicades funcions que els aforats exerceixen i, per tant, a la necessitat d'una protecció especial enfront de possibles «venjances polítiques» o, com assenyalant el Tribunal Constitucional en la seua Sentència 22/1997, d'11 de febrer, que l'existència dels aforaments respon a la necessitat de garantir la independència institucional tant de les Corts Generals com del mateix poder judicial, assumpte que podria equiparar-se als diputats autonòmics i president regional i consellers, la veritat és que aquest argument no té cap lògica, atès que equival a dir que els jutges ordinaris no tenen imparcialitat per a atendre les qüestions que se'ls plantegen, per la qual cosa és com afirmar que els jutjats ordinaris no són imparcials a l'hora de jutjar, però que sí que ho són els tribunals especials.

Doncs bé, a hores d'ara, com a conseqüència de la dura crisi econòmica i política que viu la societat, conseqüència en part dels nombrosos casos de corrupció que han intentat contaminar l'honestetat de les nostres institucions, es fa necessari reflexionar sobre la figura de l'aforament.

És, per tant, davant d'aquest panorama que es fa necessària una reforma parcial de l'Estatut d'autonomia que aporte solucions a la crisi política que ha desencadenat la corrupció a la Comunitat Valenciana, per tal de donar resposta a la reivindicació dels ciutadans que cal tornar la dignitat a les institucions, a la política, que cal acabar amb la corrupció i que cal acabar amb els privilegis de la classe política que ha de representar els ciutadans.

La figura de l'aforament es remunta al segle XIV, època en què la llibertat d'expressió no gaudia de protecció

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

La figura del aforamiento viene contemplada en la Constitución española, dentro de las garantías de los diputados y senadores, entendiéndose como un conjunto de privilegios en el ámbito penal para estos y para el presidente y miembros del ejecutivo. Esta figura supone que, de los delitos cometidos por los mismos, será competente el Tribunal Supremo, en concreto, reza que la responsabilidad penal solo les será exigible ante la Sala de lo Penal del Tribunal Supremo.

Dicha figura viene recogida de igual modo en el Estatuto de autonomía de la comunidad en los artículos 23.3 y 31, recogiendo este primero que, los diputados, «durante su mandato no podrán ser detenidos ni retenidos por actos delictivos realizados en el territorio de la Comunitat Valenciana, sino en caso de flagrante delito, correspondiendo decidir en todo caso sobre su inculpació, prisión, procesamiento, en su caso, y juicio al Tribunal Superior de Justicia de la Comunitat Valenciana. Fuera de tal territorio, la responsabilidad penal será exigible, en los mismos términos, ante la Sala de lo Penal del Tribunal Supremo. Igualmente, gozarán de aforamiento en materia de responsabilidad civil por actos cometidos y opiniones emitidas en el ejercicio de su cargo», y en lo que se refiere al presidente y a los consejeros del gobierno valenciano, hace referencia el artículo 31, que reza que «la responsabilidad penal y civil de los miembros del Consell y, en su caso, la del presidente se exigirá en los mismos términos que este Estatuto determina para los diputados».

Si bien es cierto que la figura del aforamiento se justifica en base a que este privilegio se debe a las elevadas y complicadas funciones que los aforados desempeñan y, por tanto, la necesidad de una protección especial frente a posibles «venganzas políticas» o, como señala el Tribunal Constitucional en su Sentencia 22/1997, de 11 de febrero, que la existencia de los aforamientos responde a la necesidad de garantizar la independencia institucional tanto de las Cortes Generales como del propio poder judicial, asunto que podría equipararse a los diputados autonómicos y presidente regional y consejeros, lo cierto es que este argumento carece de lógica alguna, en cuanto viene a decir que los jueces ordinaris carecen de imparcialidad para atender las cuestiones que se les plantean, por lo que viene a afirmar que los juzgados ordinaris no son imparcials a la hora de juzgar, pero sí lo son los tribunales especiales.

Pues bien, a día de hoy, como consecuencia de la dura crisis económica y política que vive la sociedad, consecuencia en parte de los numerosos casos de corrupció que han intentado contaminar la honestidad de nuestras instituciones, se hace necesario reflexionar sobre la figura del aforamiento.

Es, por tanto, ante este panorama que se hace necesaria una reforma parcial del Estatuto de autonomía que aporte soluciones a la crisis política que ha desencadenado la corrupció en la Comunidad Valenciana, para dar respuesta a la reivindicación de los ciudadanos de que hay que devolver la dignidad a las instituciones, a la política, de que hay que acabar con la corrupció y de que hay que acabar con los privilegios de la clase política que debe representar a los ciudadanos.

La figura del aforamiento se remonta al siglo XIV, época en la que la libertad de expresión no gozaba de protección

constitucional, com sí que ho fa avui, al ser reconeguda com a un dret fonamental en la Constitució espanyola.

Hem de tenir en compte l'excepcionalitat d'aquesta figura en aquells països que ens envolten, com ara França, on l'aforament únicament se circumscriu el president de la república, el primer ministre i els ministres; a Portugal i Itàlia únicament afecta el president, i en països com ara Alemanya, el Regne Unit o els EUA aquesta figura no existeix. Aquests exemples fan constatar la necessitat de reformar l'Estatut d'autonomia per a acabar amb un privilegi que és innecessari en el nostre ordenament jurídic.

No hi ha cap raó per a continuar mantenint aquesta figura de l'aforament ni per als diputats autonòmics de les Corts Valencianes ni per al president del Consell i els membres de l'executiu valencià, que, si bé és cert que sí que ha de protegir-se la llibertat d'expressió d'aquests en l'exercici de la seua activitat parlamentària i política, no han de tenir privilegis quant a l'òrgan judicial que ha d'enjudiciar-los en el cas que cometen algun delicte en l'exercici del seu càrrec.

Aquesta modificació de l'Estatut ha de fer-se amb la immediatesa que reclamen els ciutadans, per a tornar la dignitat a les institucions i per a garantir el respecte de la classe política als ciutadans, i amb la pretensió de perdurabilitat que aquesta norma requereix.

Article únic

Modificació de la Llei orgànica 5/1982, d'1 de juliol, d'Estatut d'autonomia de la Comunitat Valenciana

U. Es modifica l'article 23, que queda amb la redacció següent:

1. Les Corts estaran constituïdes per un nombre de diputats i diputades no inferior a noranta-nou, triats per sufragi universal, lliure, igual, directe i secret, en la forma que determina la Llei electoral valenciana, atenent criteris de proporcionalitat i, si és el cas, de comarcalització.
2. Per a poder ser proclamats electes i obtenir un escó, els candidats de qualsevol circumscripció hauran de gaudir de la condició política de valencians i hauran d'haver sigut presentats per partits, federacions, coalicions o agrupacions d'electors que obtinguen el nombre de vots exigít per la Llei electoral valenciana
3. Els membres de les Corts gaudiran, fins i tot després d'haver cessat en el mandat, d'inviolabilitat per les opinions manifestades i pels vots emesos en l'exercici de les seues funcions.
4. Les Corts són elegides per quatre anys. El mandat dels seus diputats finalitza quatre anys després de les eleccions, o el dia de la dissolució de la cambra pel president de la Generalitat en la forma que estableisca la Llei del Consell. A determinats efectes, el mandat dels diputats finalitzarà el dia abans de les eleccions. La dissolució i convocatòria de noves eleccions a les Corts es realitzarà per mitjà d'un decret del president de la Generalitat. En qualsevol cas, les Corts electes es constituïran en un termini màxim de noranta dies a partir de la data de finalització del mandat anterior. El

constitucional, como sí lo hace hoy, al ser reconocida como un derecho fundamental en la Constitución española.

Tenemos que tener en cuenta la excepcionalidad de esta figura en aquellos países que nos rodean, como Francia, donde el aforamiento únicamente se circunscribe al presidente de la república, el primer ministro y los ministros; en Portugal e Italia únicamente afecta al presidente, y en países como Alemania, el Reino Unido o los EE.UU. esta figura no existe. Estos ejemplos vienen a constatar la necesidad de reformar el Estatuto de autonomía para acabar con un privilegio que es innecesario en nuestro ordenamiento jurídico.

No hay razón alguna para seguir manteniendo esta figura del aforamiento ni para los diputados autonómicos de las Corts Valencianes ni para el presidente del Consell y los miembros del ejecutivo valenciano, que, si bien es cierto, sí debe protegerse la libertad de expresión de los mismos en el ejercicio de su actividad parlamentaria y política, no deben tener privilegios en cuanto al órgano judicial que debe enjuiciarlos en el caso de que cometan algún delito en el ejercicio de su cargo.

Dicha modificación del Estatuto debe hacerse con la inmediatez que reclaman los ciudadanos, para devolver la dignidad a las instituciones y para garantizar el respeto de la clase política a los ciudadanos, y con la pretensión de perdurabilidad que esta norma requiere.

Artículo único

Modificación de la Ley orgánica 5/1982, de 1 de julio, de Estatuto de autonomía de la Comunidad Valenciana

Uno. Se modifica el artículo 23, que queda con la siguiente redacción:

1. Les Corts estaran constituïdes per un nombre de diputats i diputades no inferior a noventa i nou, elegides per sufragi universal, lliure, igual, directe i secret, en la forma que determina la Llei electoral valenciana, atenent a criteris de proporcionalitat i, en el seu cas, de comarcalització.
2. Para poder ser proclamados electos y obtener un escaño, los candidatos de cualquier circunscripción habrán de gozar de la condición política de valencianos y deberán haber sido presentados por partidos, federaciones, coaliciones o agrupaciones de electores que obtengan el número de votos exigido por la Ley electoral valenciana
3. Los miembros de Les Corts gozarán, aun después de haber cesado en su mandato, de inviolabilidad por las opiniones manifestadas y por los votos emitidos en el ejercicio de sus funciones.
4. Les Corts son elegidas por cuatro años. El mandato de sus diputados finaliza cuatro años después de las elecciones, o el día de la disolución de la cámara por el presidente de la Generalitat en la forma que establezca la ley del Consell. A determinados efectos, el mandato de los diputados finalizará el día antes de las elecciones. La disolución y convocatoria de nuevas elecciones a Les Corts se realizará por medio de un decreto del presidente de la Generalitat. En cualquier caso, Les Corts electas se constituirán en un plazo máximo de noventa días a partir de la fecha de finalización del mandato

decret, que entrarà en vigor el dia que es publique en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*, especificarà el nombre de diputats a elegir en cada circumscripció, la duració de la campanya electoral, el dia de votació i el dia, hora i lloc de constitució de les Corts d'acord amb la Llei electoral valenciana.

Dos. S'elimina l'article 31 de l'Estatut d'autonomia de la Comunitat Valenciana.

Proposició de llei de modificació de la Llei 3/1993, de 9 de desembre, de la Generalitat, forestal de la Comunitat Valenciana, presentada pel Grup Parlamentari Podemos-Podem (RE número 64.768)

PRESIDÈNCIA DE LES CORTS

La Mesa de les Corts, en la reunió del 30 de maig de 2017, ha acordat admetre a tràmit la Proposició de llei de modificació de la Llei 3/1993, de 9 de desembre, de la Generalitat, forestal de la Comunitat Valenciana, presentada pel Grup Parlamentari Podemos-Podem (RE número 64.768).

D'acord amb el que disposen els articles 125.2 i 95.1 del Reglament de les Corts, s'ordena la publicació en el *Butlletí Oficial de les Corts*, i la comunicació al Consell.

Palau de les Corts
València, 30 de maig de 2017

El president
Enric Morera i Català

A LA MESA DE LES CORTS

Antonio Montiel Márquez, Beatriu Gascó Verdier, síndic i diputada del Grup Parlamentari Podemos-Podem, respectivament, d'acord amb els articles 124 i següents del Reglament de les Corts, presenten la Proposició de llei de tramitació ordinària següent de modificació de la Llei 3/1993, de 9 de desembre, de la Generalitat, forestal de la Comunitat Valenciana.

ANTECEDENTS

L'abandó de finques rústiques agrícoles dels municipis d'interior de la Comunitat Valenciana ha creat un gran problema d'augment de sòl forestal sense cap tipus de gestió silvícola.

Aquestes parcel·les agrícoles passen, sense declaració ambiental ni més procés que el purament administratiu, a ser d'ús forestal després de deu anys d'inactivitat. Però la legislació sí que exigix als propietaris tot un compendi de recursos legals i econòmics per a recuperar el seu ús agrícola de nou.

Però la Llei 3/93, de 9 de desembre, de la Generalitat, forestal de la Comunitat Valenciana, no té previst aquest augment descontrolat de sòl forestal ni les seues conseqüències

anterior. El decreto, que entrarà en vigor el dia de su publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*, especificarà el número de diputados a elegir en cada circunscripción, la duración de la campaña electoral, el día de votación y el día, hora y lugar de constitución de Les Corts de acuerdo con la Ley electoral valenciana.

Dos. Se elimina el artículo 31 del Estatuto de autonomía de la Comunitat Valenciana.